

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Postica Alexandru vs. Mititelu Simion

cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de întârziere,
împotriva deciziei din 29 octombrie 2024 a Curții de Apel Chișinău,

(Dosarul nr. 2ra-139/25

NR. PIGD 2-22068378-01-2ra-20032025)

Recurs declarat după 01 septembrie 2023. Recursul este vădit neîntemeiat, în temeiul art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Au examinat anterior cauza judecătoreii:

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, jud. I. Pulbere
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, jud. R. Pulbere, A. Cașcaval, D. Dulghieru

02 septembrie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând, în lipsa părților, admisibilitatea recursului declarat de Mititelu Simion,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Elena Croitor,

Ion Munteanu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 16 mai 2022, Postica Alexandru a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Mititelu Simion cu privire la încasarea sumei de 234024 lei cu titlu de datorie contractuală și sumei de 11681,97 lei cu titlu de dobândă de întârziere.
2. În motivarea cererii de chemare în judecată s-a menționat că, începând cu luna decembrie 2004, pârâtul Mititelu Simion, proprietar al unui teren agricol amplasat în extravilanul orașului Sângera, precum și alte persoane, au fost deposezați ilegal de o parte din terenurile lor, acestea fiind transmise forțat, fără despăgubire, ÎS „Căile Ferate din Moldova” pentru construcția tronsonului de cale ferată Chișinău-Giurgiulești.
3. Reclamantul a susținut că, în calitate de reprezentant al persoanelor respective, le-a apărut interesele în instanțele naționale, elaborând strategia de apărare și contestând acțiunile autorităților.
4. La 18 ianuarie 2005, între reclamanți și administrația Agenției Relații Funciare și Cadastru au fost întocmite procese-verbale privind condițiile exproprierii, Mocanu Victor și Răducanu Pavel solicitând achitarea contravalorii terenurilor expropriate, iar Mititelu Simion – atribuirea în natură a unui teren cu suprafața de 1,5 hectare.
5. Reclamantul a menționat că, în calitate de reprezentant al reclamanților, a încheiat contracte de asistență juridică cu un onorariu mixt, care includea cheltuielile de deplasare și un onorariu de succes, stabilit ținându-se cont de situația financiară precară a clienților și de rezultatul scontat al litigiilor.
6. După parcurgerea tuturor gradelor de jurisdicție naționale, reclamantul a sesizat Curtea Europeană a Drepturilor Omului în interesul lui Mocanu Victor, Răducanu Pavel, Mititelu Simion, Toacă Victor și Lungu Afanasie, invocând încălcarea art. 1 din Protocolul adițional la Convenție și art. 6 § 1 din Convenție. Ulterior, cauza „Mocanu și alții v. Republica Moldova” a fost comunicată Guvernului, iar la 14 februarie 2014, Mititelu Simion și avocatul Postica Alexandru au încheiat un contract de reprezentare, prin care pârâtul și-a asumat obligația de achitare a unui onorariu de 80 euro pentru fiecare oră de

lucru și a unui onorariu de succes în mărime de 8% din toate valorile acordate clienților ca urmare a serviciilor juridice prestate în cadrul procedurii în fața CtEDO.

7. Reclamantul a susținut că onorariul de succes reprezenta o clauză aleatorie, condiționată de rezultatul litigiului, iar cuantumul acestuia fusese stabilit de părți în virtutea principiului libertății contractuale, ținându-se cont de natura și complexitatea cauzei, precum și de perioada îndelungată în care au fost prestate serviciile juridice.
8. Potrivit Acordului de reglementare amiabilă din 28 decembrie 2018, validat prin hotărârea CtEDO în cauza nr. 8141/07 din 09 martie 2021, Guvernul Republicii Moldova s-a obligat să transmită în proprietatea privată a lui Mititelu Simion terenul cu suprafața de 1,12 hectare, cu nr. cadastral XXXXXXXX, și terenul cu suprafața de 0,709 hectare, cu nr. cadastral XXXXXXXX. Prin răspunsul Ministerului Justiției nr. 06/8388 din 28 octombrie 2021 și scrisoarea Ministerului Finanțelor nr. 04-06/556 din 29 iulie 2021 s-a constatat executarea hotărârii CtEDO.
9. Reclamantul a indicat că, în cadrul acordării asistenței juridice, a realizat mai multe acțiuni, inclusiv studierea circumstanțelor cauzei, elaborarea strategiei de apărare, întocmirea actelor procedurale, reprezentarea clientului în fața autorităților și instanțelor naționale, sesizarea și reprezentarea acestuia în fața CtEDO, negocierea acordului cu Guvernul și asistarea la executarea hotărârii CtEDO.
10. Conform extrasului din Registrul bunurilor imobile, terenurile menționate au fost transmise în proprietatea lui Mititelu Simion, acesta devenind proprietar la 01 decembrie 2021. Reclamantul a considerat că această dată constituia momentul survenirii condiției suspensive prevăzute de art. 578 din Codul civil și, respectiv, data la care a devenit scadentă obligația de achitare a onorariului de succes de 8%, prevăzut la pct. 6.2 din contract.
11. Reclamantul a susținut că, după obținerea rezultatului, Mititelu Simion a refuzat să-și execute obligațiile contractuale. În vederea soluționării amiabile a litigiului, reclamantul i-a expediat notificări la 30 iunie 2021, 24 septembrie 2021, 05 ianuarie 2022 și 23 martie 2022, însă demersurile respective nu s-au soldat cu rezultat.
12. Pentru determinarea valorii de piață a terenurilor, reclamantul a apelat la SC „Univers Imobil” SRL, potrivit raportului de evaluare întocmit de care valoarea totală a celor două terenuri constituia 2 925 300 lei. Prin somația din 23 martie 2022, reclamantul i-a solicitat pârâtului achitarea benevolă a sumei de 234 024 lei, reprezentând 8% din valoarea bunurilor imobile cu titlu de onorariu de succes. Somația s-a întors cu mențiunea „nereclamat”.

13. Totodată, reclamantul a solicitat încasarea dobânzii de întârziere, calculată din 01 decembrie 2022 până la executarea efectivă a obligației, indicând că, la data adresării în instanță, aceasta constituie 11 681,97 lei pentru 163 de zile de întârziere.
14. În consecință, reclamantul Postica Alexandru a solicitat încasarea de la Mititelu Simion a sumei de 234 024 lei cu titlu de onorariu de succes, precum și a dobânzii de întârziere, în temeiul obligațiilor contractuale asumate pentru serviciile juridice prestate în cadrul litigiului național și al procedurii în fața CtEDO.
15. În cadrul ședinței de judecată în prima instanță, reclamantul a depus o cerere prin care și-a completat temeiul acțiunii și a majorat cuantumul pretențiilor.
16. Acesta a invocat faptul că, inițial, și-a întemeiat pretențiile față de Mititelu Simion pe contractul de prestare a serviciilor juridice din 14 februarie 2014, încheiat între Alexandru Postica, în calitate de reprezentant, și Mititelu Simion și alți clienți, prin care aceștia și-au asumat obligația de achitare a unui onorariu de 80 euro pentru fiecare oră de lucru, precum și a unui onorariu de succes de 8% din toate sumele și bunurile obținute ca urmare a serviciilor prestate în cadrul litigiilor la nivel național și internațional.
17. Totodată, reclamantul a menționat că, la 28 august 2018, între Postica Alexandru și Mititelu Simion a fost încheiat un nou contract de acordare a asistenței juridice, prin care părâtul s-a obligat să achite onorariul stabilit prin acesta pentru toate serviciile de reprezentare prestate de la inițierea procedurilor contencioase în anul 2004 până la formularea pretențiilor în temeiul art. 41 din Convenție. Potrivit reclamantului, părțile au convenit că onorariul de succes reprezenta o recompensă echitabilă pentru acțiunile întreprinse de reprezentant, pentru care clientul nu achitase anterior vreun onorariu.
18. Conform pct. 6.2 din contractul din 28 august 2018, clientul urma să achite un onorariu de succes de 20% din orice sume încasate, iar în cazul transmiterii sau schimbului unor bunuri – 20% din valoarea de piață a acestora, cu titlu de prejudicii morale sau materiale. Plata urma să fie efectuată în termen de cel mult 10 zile de la încasarea efectivă a sumelor sau bunurilor.
19. Reclamantul a mai indicat că, potrivit dispozițiilor finale ale contractului din 28 august 2018, părțile au reconfirmat angajamentele asumate prin contractele anterioare, cu excepția clauzelor referitoare la onorarii, cele prevăzute în noul contract având prioritate. În consecință, a considerat că obligația privind onorariul de succes de 20% prevăzută în contractul din 28 august 2018 prevala asupra celei de 8% stabilite prin contractul din 14 februarie 2014.

20. În acest context, reclamantul a susținut că Mititelu Simion era obligat să achite un onorariu de succes de 20% din valoarea bunurilor dobândite, respectiv a terenurilor cu nr. cadastrale XXXXXXXX și XXXXXXXX, a căror valoare de piață, potrivit raportului de evaluare nr. 71/UI/02/02/2022 întocmit de SC „Univers-Imobil” SRL, constituie în total 2 925 300 lei.
21. Prin urmare, reclamantul a solicitat încasarea unui onorariu de succes în cuantum de 585 060 lei, reprezentând 20% din valoarea totală de piață a terenurilor, precum și a dobânzii de întârziere, calculată din 01 decembrie 2021 până la data executării efective a obligației. Pentru perioada până la 17 octombrie 2022, dobânda de întârziere a fost determinată în cuantum de 89 364 lei.
22. Prin hotărârea din 01 martie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost admisă. S-a încasat de la Mititelu Simion în contul avocatului Postica Alexandru, onorariul de succes în mărime de 585060 lei, dobânda de întârziere în sumă de 89364 lei, taxa de stat în mărime de 20242 lei, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 10000 lei și cheltuielile de executare în sumă de 2080 lei.
23. Prin hotărârea suplimentară din 05 octombrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis pretenția privind încasarea cheltuielilor de judecată compuse din sumele plătite specialiștilor, în baza art. 90 lit. a) Cod de procedură civilă și s-a încasat de la Mititelu Simion, în contul avocatului Postica Alexandru, cheltuielile de judecată sub forma sumelor achitate specialiștilor în mărime de 1 600 lei.
24. La 28 martie 2023, Mititelu Simion a declarat apel împotriva hotărârii din 01 martie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care s-a solicitat casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei hotărâri noi de respingere integrală a acțiunii.
25. Prin decizia din 29 octombrie 2024 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Mititelu Simion și s-a menținut hotărârea din 01 martie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.
26. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, la 05 februarie 2014, între Mititelu Simion, în calitate de client, și avocatul Postica Alexandru a fost încheiat un contract de acordare a asistenței juridice, prin care avocatul s-a obligat să reprezinte interesele clientului în fața Curții Europene a Drepturilor Omului și în procedurile adiacente, iar clientul s-a obligat să achite un onorariu de 80 euro pentru o oră de lucru și un onorariu de succes de 8% din sumele încasate sau bunurile restituite în urma soluționării cauzei.
27. Totodată, instanța de apel a constatat că, la 28 august 2018, părțile au încheiat un nou contract de acordare a asistenței juridice, având ca obiect reprezentarea lui Mititelu Simion în fața CtEDO și în procedurile

adiacente cauzei nr. 8141/07, inclusiv executarea hotărârii. Potrivit pct. 6.2 din acest contract, pentru întreaga perioadă a asistenței juridice clientul urma să achite un onorariu de succes de 20% din orice sume încasate, iar în cazul transmiterii unor bunuri – 20% din valoarea de piață a acestora. Instanța a reținut că dispozițiile finale ale contractului din 28 august 2018 prevedeau prioritatea clauzelor referitoare la onorarii din acest contract față de cele din contractele anterioare.

28. Curtea de Apel a reținut că, prin hotărârea CtEDO din 26 iunie 2018, cauza „Mocanu și alții v. Republica Moldova” a fost declarată admisibilă sub aspectul art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție și s-a constatat încălcarea acestei dispoziții. Ulterior, în cadrul negocierilor cu autoritățile Republicii Moldova, Mititelu Simion, reprezentat de avocatul Postica Alexandru, a convenit soluționarea amiabilă a litigiului prin transmiterea în proprietate a două terenuri.
29. Prin hotărârea CtEDO din 09 martie 2021, Curtea a luat act de acordul de reglementare amiabilă și de angajamentul Guvernului de a transmite lui Mititelu Simion terenurile cu suprafața de 1,12 hectare și 0,709 hectare, precum și de a-i achita 2 000 euro cu titlu de prejudicii suplimentare. Cererea lui Mititelu Simion a fost radiată de pe rol în temeiul art. 39 din Convenție.
30. Instanța de apel a constatat că, prin contractul de schimb din 08 noiembrie 2021, terenurile cu nr. cadastrale XXXXXXXX și XXXXXXXX au fost transmise în proprietatea lui Mititelu Simion, dreptul de proprietate fiind înregistrat la 01 decembrie 2021. Prin urmare, a considerat că rezultatul prevăzut de clauza privind onorariul de succes s-a produs, iar obligația de plată a acestuia a devenit exigibilă.
31. Curtea de Apel a apreciat că avocatul Postica Alexandru a prestat efectiv servicii juridice în interesul lui Mititelu Simion, începând cu litigiile naționale și continuând cu procedura în fața CtEDO și negocierile cu autoritățile în vederea soluționării amiabile și executării hotărârii. În acest sens, a respins argumentul apelantului potrivit căruia dobândirea terenurilor nu s-ar fi datorat eforturilor avocatului, reținând că acesta a participat la negocieri, a solicitat atribuirea unui teren suplimentar și a contribuit la încheierea acordului de reglementare amiabilă care a stat la baza transmiterii terenurilor.
32. Raportând aceste circumstanțe la prevederile legale referitoare la libertatea contractuală și la dreptul avocatului de a stabili un onorariu de succes, instanța de apel a concluzionat că clauza contractuală privind onorariul de succes de 20% era valabilă și obligatorie pentru părți. A apreciat că sunt întrunite condițiile pentru acordarea acestuia, respectiv existența unui acord expres, prestarea efectivă a serviciilor juridice,

obținerea unui rezultat favorabil și stabilirea clară a cuantumului remunerației.

33. Potrivit raportului de evaluare nr. 71/UI/02.02/2022, valoarea de piață a terenurilor constituia în total 2 925 300 lei. În consecință, instanța de apel a menținut concluzia primei instanțe privind încasarea de la Mititelu Simion în beneficiul lui Postica Alexandru a sumei de 585 060 lei, reprezentând 20% din valoarea terenurilor.
34. Instanța de apel a mai reținut că neexecutarea obligației de plată a onorariului de succes a atras aplicarea dobânzii de întârziere. Având în vedere calculul prezentat pentru perioada 01 decembrie 2021 – 17 octombrie 2022, din care au fost excluse perioadele în care a fost instituită starea de urgență, a considerat întemeiată încasarea dobânzii de întârziere în cuantum de 89 364 lei.
35. Totodată, Curtea de Apel a respins argumentul apelantului referitor la lipsa calității procesuale a lui Postica Alexandru, reținând că, potrivit Legii cu privire la avocatură, cabinetul avocatului nu constituie o entitate juridică distinctă de avocatul fondator și se prezintă în raporturile juridice ca persoană fizică. În consecință, avocatul Postica Alexandru era îndreptățit să solicite personal executarea obligației de plată a onorariului de succes prevăzut în contractele încheiate cu Mititelu Simion.
36. De asemenea, instanța de apel a respins argumentele referitoare la procura eliberată avocatului pentru reprezentarea în fața CtEDO, reținând că drepturile și obligațiile părților privind plata onorariului rezultau din contractele de asistență juridică încheiate între acestea.
37. În privința cheltuielilor de judecată, Curtea de Apel a menținut soluția primei instanțe privind încasarea de la Mititelu Simion a cheltuielilor de asistență juridică în cuantum de 10 000 lei, a taxei de stat în cuantum de 20 242 lei și a cheltuielilor de executare în cuantum de 2 080 lei, apreciind că acestea au fost reale, necesare și rezonabile și au fost confirmate prin actele justificative prezentate.
38. În concluzie, instanța de apel a considerat că prima instanță a stabilit corect circumstanțele cauzei, a aplicat corespunzător normele de drept material și procedural și a apreciat în mod just probele administrate, iar argumentele apelantului nu au fost de natură să justifice modificarea sau casarea hotărârii. În consecință, a respins apelul și a menținut hotărârea primei instanțe.
39. La 13 martie 2025, Mititelu Simion a declarat recurs împotriva deciziei din 29 octombrie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe,

cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie respinsă integral.

40. În motivarea recursului au fost reiterate circumstanțele invocate anterior la examinarea cauzei în prima instanță și instanța de apel.
41. În drept, s-au invocat prevederile art. 429, art. 430 lit. a), art. 431 alin. (1), art. 432 alin. (1) lit. a), d), e), art. 434, 445 alin. (1). lit. d) din Codul de procedură civilă.
42. Pe parcurs, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia recursului, fiindu-i explicat dreptul de a depune referință la recursul declarat.
43. La 07 iulie 2025, Postica Alexandru a depus în adresa Curții Supreme de Justiție referința, prin care s-a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

44. Art. 27 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecătii, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare.”

45. Art. 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.”

46. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

47. Art. 433 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.”

48. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

49. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, recursul declarat de către Mititelu Simion a fost înaintat în termen. Or, decizia integrală din 29 octombrie 2024 a Curții de Apel Chișinău, i-a fost comunicată recurentului nu mai devreme de 13 ianuarie 2025 (care este data expedierii deciziei, potrivit copiei plicului anexat), iar cererea de recurs a fost depusă la 13 martie 2025, adică în interiorul termenului de 2 luni, prevăzut de art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.
50. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că, prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023.
51. Astfel, procedura admisibilității recursului va consta în verificarea existenței unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului.
52. Completul de judecată notează că, în temeiul art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432 din același Cod.
53. Potrivit art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă dacă este vădit neîntemeiată.
54. Această normă oferă Curții o prerogativă de filtrare a recursurilor care nu conțin o motivare suficientă în drept, nefiind apte să declanșeze un control de legalitate în sensul art. 432 din Codul de procedură civilă.
55. Într-o apreciere particulară a motivelor de recurs, Completul constată că acestea nu întrunesc exigențele unei motivări conforme cu cerințele legale, întrucât exprimă în esență dezacordul recurentului cu soluția instanței de apel, fără a invoca sau demonstra încălcări veritabile ale normelor de drept material sau procesual.
56. Cu referire la temeiul de recurs prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, privind interpretarea legii contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, Completul de judecată reține că, speța invocată de recurent se referă la un context factual și juridic distinct de cel al prezentei cauze. Analiza comparativă a circumstanțelor de fapt și a particularităților juridice ale celor două spețe evidențiază în mod vădit lipsa identității de situații, ceea ce exclude posibilitatea reținerii unei interpretări a legii contrare jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție.

57. Spre deosebire de speța invocată, în prezenta cauză instanța de apel a stabilit, în baza probatoriului administrat, existența unei legături directe între activitatea desfășurată de avocat pe parcursul litigiilor și negocierilor, inclusiv în procedura de soluționare amiabilă în fața CtEDO, și rezultatul favorabil obținut de recurent, respectiv dobândirea terenurilor în temeiul contractului de schimb din 08.11.2021, astfel încât simpla invocare a unei alte hotărâri judecătorești, întemeiată pe circumstanțe factuale distincte, nu poate conduce la înlăturarea obligației contractuale asumate de recurent prin clauza privind onorariul de succes.
58. Totodată, referirile recurentului la faptul că terenurile au fost atribuite printr-un act al autorității publice, precum și la lipsa unei hotărâri judecătorești prin care să fi fost dispus transferul acestora, nu infirmă constatările instanței de apel, care a reținut că dobândirea terenurilor nu poate fi analizată izolat de demersurile juridice anterioare, de litigiile purtate timp îndelungat, de procedura în fața CtEDO și, în special, de negocierile finalizate prin acordul amiabil, la încheierea căruia a participat avocatul, aceste circumstanțe constituind elementele care au contribuit la obținerea rezultatului favorabil și, implicit, la îndeplinirea condiției de care părțile au legat plata onorariului de succes.
59. Prin urmare, invocarea de către recurent a unor considerente desprinse dintr-o altă speță, fără a demonstra identitatea circumstanțelor relevante și fără a combate efectiv constatările instanței de apel cu privire la executarea contractului și contribuția avocatului la rezultatul obținut, nu relevă existența unei erori de drept susceptibile de a determina casarea deciziei contestate.
60. Referitor la art. 432 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură civilă, precum că hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, critica adusă de recurent este neîntemeiată, deoarece o pretinsă calitate necorespunzătoare a reclamantului nu poate fi catalogată sub temeiul de recurs respectiv.
61. Completul de judecată reiterează că, Curtea de Apel a respins argumentul apelantului referitor la lipsa calității procesuale a lui Postica Alexandru, reținând că potrivit Legii cu privire la avocatură, cabinetul avocatului nu constituie o entitate juridică distinctă de avocatul fondator și se prezintă în raporturile juridice ca persoană fizică. În consecință, avocatul Postica Alexandru era îndreptățit să solicite personal executarea obligației de plată a onorariului de succes prevăzut în contractele încheiate cu Mititelu Simion.
62. Respectiv, împrejurarea că avocatul Postica Alexandru își exercita profesia prin intermediul unui cabinet de avocat nu conduce la

concluzia că acesta ar fi fost lipsit de dreptul de a solicita personal executarea obligației contractuale asumate de client. După cum corect a reținut instanța de apel, contractele de asistență juridică au fost încheiate între Postica Alexandru, în calitate de avocat, și Mititelu Simion, în calitate de client, iar obligația de plată a onorariului de succes a fost asumată față de avocatul care a prestat serviciile.

63. În aceste condiții, susținerea recurentului potrivit căreia acțiunea ar fi trebuit formulată exclusiv de cabinetul avocatului nu relevă o eroare de drept în decizia contestată, ci reprezintă, în esență, o reiterare a unei critici deja examinate și respinse în mod argumentat de instanța de apel.
64. Curtea Supremă de Justiție menționează că, în sensul prevederilor lit. e) art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, noțiunea de hotărâre arbitrară ori de apreciere vădit nerezonabilă a probelor urmează a fi stabilită în coraportul dintre mai multe principii.
65. Pentru a elucida înțelesul textului „hotărâre arbitrară” din art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție ține cont, inclusiv, de sensul atribuit acestei noțiuni de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Astfel, de exemplu, în cauza *Bochan v. Ucraina* (nr. 2), 5 februarie 2015, § 62, Curtea Europeană a notat că o decizie judecătorească este arbitrară dacă, în esență, nu are nicio bază juridică în dreptul intern și nu stabilește nicio legătură între faptele litigiului, legea aplicabilă și rezultatul procedurii. Curtea Europeană consideră că o asemenea decizie reprezintă o „denegare a dreptății”. De asemenea, în cauza *Balliktaş Bingöllü v. Turcia*, 22 iunie 2021, § 75, Curtea Europeană a notat că se poate considera că printr-o decizie judecătorească a fost comisă o „eroare vădită” dacă instanța a comis o eroare de drept sau de fapt pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite-o vreodată și că aceasta este aptă să perturbe caracterul echitabil al procedurii.
66. Subsidiar, sintagma „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor” se referă la aprecierea probatoriului. Pentru admiterea unui recurs în baza acestei sintagme este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor condiții: a) hotărârea să se bazeze pe o apreciere eronată a probelor; b) aprecierea să fie vădit nerezonabilă; c) hotărârea contestată se bazează în mod determinant pe această apreciere.
67. Prin urmare, nu orice eroare în aprecierea probelor poate duce la admiterea recursului în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, adică să fie evidentă pentru un profesionist și să nu poată fi explicată rațional. De asemenea, această eroare trebuie să fie determinantă pentru soluția din hotărârea contestată. Îi revine recurentului obligația să convingă instanța de recurs că aceste elemente sunt întrunite.

68. În ceea ce privește critica referitoare la o pretinsă apreciere arbitrară a probelor, art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, instanța constată că probatoriul a fost analizat de instanța de apel în mod complet și motivat. Simpla reiterare sau reformulare a propriei versiuni asupra faptelor nu echivalează cu o apreciere vădit nerezonabilă a probelor.
69. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă faptul că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.
70. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, recursul declarat de către Mititelu Simion conține obiecții de fapt și de drept similare circumstanțelor expuse în fața instanței de fond și de apel, care au fost analizate minuțios de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în modul corespunzător, iar în rezultat respinse.
71. Totodată, recurentul nu se poate limita la o simplă reiterare a circumstanțelor de fapt și/sau a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.
72. De altfel, recurentul nu invocă o eroare de drept propriu-zisă, ci contestă aprecierea probelor și concluzia instanței de apel cu privire la legătura dintre activitatea avocatului și rezultatul obținut de client. Or, stabilirea împrejurării dacă acțiunile avocatului au contribuit efectiv la obținerea rezultatului favorabil presupune aprecierea materialului probator și a circumstanțelor concrete ale cauzei, ceea ce nu poate constitui, prin sine, un temei pentru exercitarea controlului de legalitate în recurs.
73. În acest sens, instanța de apel a interpretat clauza contractuală prin prisma scopului și condiției în care a fost stabilit onorariul de succes, constatând că acesta era legat de obținerea unui rezultat favorabil pentru client și urma să fie calculat în cuantum de 20% din valoarea de piață a bunurilor transmise acestuia.
74. Așadar, instanța de apel nu a concluzionat că simpla existență a contractului de schimb generează obligația de plată, ci a apreciat că schimbul de terenuri reprezintă rezultatul favorabil avut în vedere de părți la stabilirea condiției suspensive inserate în contractul de asistență juridică din 28 august 2018.

75. În acest context, critica recurentului privind faptul că Guvernul nu ar fi fost parte la contractul de asistență juridică și că terenurile furnizate de acesta nu ar fi fost vizate de clauza contractuală reprezintă o interpretare proprie a conținutului contractului, fără a demonstra o aplicare arbitrară sau vădit eronată a normelor de drept de către instanța de apel.
76. Cu privire la susținerea recurentului că nu ar fi fost întrunite condițiile pentru încasarea onorariului de succes, Completul de judecată reține că instanța de apel a verificat distinct existența acordului contractual, caracterul clar al clauzei privind onorariul de succes, prestarea efectivă a serviciilor juridice și obținerea rezultatului favorabil pentru client.
77. Cât privește argumentele referitoare la dobânda de întârziere, Completul de judecată constată că și acestea au fost examinate de instanța de apel, care a reținut că obligația de plată a onorariului de succes a devenit exigibilă, iar neexecutarea acesteia în termen a determinat aplicarea consecințelor juridice prevăzute de legislația civilă.
78. În ansamblu, Completul de judecată constată că argumentele invocate în recurs reprezintă, în esență, o reiterare a poziției procesuale expuse de Mititelu Simion în fața instanței de apel, asupra căreia aceasta s-a pronunțat printr-o motivare explicită și raportată la circumstanțele constatate în cauză.
79. În acest sens, simpla invocare a unei alte interpretări a contractelor de asistență juridică, a circumstanțelor privind obținerea terenurilor, a contribuției avocatului la rezultatul favorabil și a probelor administrate nu este suficientă pentru a genera o problemă veritabilă de legalitate.
80. Prin urmare, argumentele recurentului nu denotă existența unor temeiuri care să justifice intervenția instanței de recurs asupra deciziei contestate, acestea nefiind de natură să răstoarne concluziile instanței de apel și neindicând încălcări ale normelor de drept material sau procedural susceptibile să conducă la casarea actului judecătoresc contestat.
81. La caz nu se identifică nici o eroare manifestă sau arbitrară în examinarea probelor, iar recurentul nu demonstrează caracterul determinant al presupusei erori asupra soluției adoptate.
82. Completul menționează că, în cazul din speță circumstanțele cauzei au fost analizate și apreciate de către instanța de apel în modul corespunzător, care nu au fost combătute de către Mititelu Simion în cerere de recurs.
83. Așadar, recursul nu tinde să declanșeze un control de legalitate veritabil, ci exprimă o nemulțumire subiectivă față de soluția instanțelor

ierarhic inferioare, camuflând obiecțiile de fond, în argumente formale de procedură.

84. Ținând cont de cele expuse *supra* și în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f), art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Declară inadmisibil recursul depus de Mititelu Simion împotriva deciziei din 29 octombrie 2024 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Elena Croitor

Ion Munteanu